

[Arne Larsen.]

få et tilskud, hvis man er anvist arbejde af arbejdsformidlingen. Hvorfor skulle sådan et tilskud ikke kunne gives, hvis man selv har skaffet sig arbejde uden arbejdsformidlingens medvirken? Jeg synes, at her er et problem, som vi også bør løse.

Bolighjælpen foreslås også forbedret, og det har jeg ingen indvendinger imod; tværtimod synes jeg, at her er et væsentligt og et godt fremskridt.

De forbedrede muligheder for visse kategorier af lønmodtagere for at oppebære understøttelse efter endt uddannelse synes jeg også er udmærkede, og vi kan tilslutte os dem. Men jeg vil lige stille et spørgsmål om lærlinge og lærlinges situation i al almindelighed. Ville det ikke være rimeligt, at man tillod, at lærlinge og andre med dem ligestillede kunne optages i en arbejdsløshedskasse 1 måned før læretidens udløb, således at de var berettiget til understøttelse fra den dag, de var udlært? Vi ved jo, at mange lærlinge fyres fra arbejdsstederne dagen efter, at de er udlært. Det er et kedeligt problem for disse unge, og jeg synes, vi skulle prøve på at komme dem i møde.

De bestemmelser, som lovforslaget indeholder om strejkeramtes og lockoutedes muligheder for at oppebære understøttelse, er en forbedring, men jeg kunne tænke mig at stille det spørgsmål til arbejdsministeren, om ikke vi skulle afskaffe § 61, stk. 3, som jeg synes er ret uretfærdigt. I dette stykke hedder det:

„Såfremt mindst 65 pct. af de medlemmer af en kasse eller en afdeling deraf, som er i arbejde ved konfliktens iværksættelse, efter stk. 2 anses for omfattet af konflikten, skal der normalt lukkes for udbetaling af dagpenge til kassens (afdelingens) øvrige medlemmer.“

Det vil altså sige, at ca. 35 pct. af en kasses medlemmer kan blive ramt af denne bestemmelse og altså ikke få adgang til understøttelse. Jeg synes, det er lidt for rigoristisk, og vi bør se på dette i udvalget.

Dermed tror jeg jeg har redegjort for de ændringer, som er foreslået i lovforslaget. Jeg vil slutte med at sige, at loven i det hele taget ikke tilfredsstiller socialistisk folkeparti. Vi har en ganske principiel indstilling til loven. Vi finder, at lov om arbejdsformidling i højere grad bør være et tilbud fra

det offentlige fremfor at være — som den desværre opfattes af mange — diktater. Vi har jo haft mange kedelige forhold, som man har anket over fra faglige organisationers side. Anvisning af arbejde til underbetaling, til ikke-tarifmæssig betaling, finder vi er utilstedeligt. Vi har jo haft nogle konflikter, hvor bl. a. nogle murersvende nægtede at tage sådant arbejde og derefter blev udelukket. Vi finder, at her bør lovgivningen strammes, således at arbejdsformidlingen må være en hel del bedre inde i de aftaler, som findes på arbejdsmarkedet mellem arbejdsgiver og arbejder, sådan at de ingen sinde anviser folk arbejde til underbetaling.

Spørgsmålet om tvangsanvisning bør vel også tages op til en nærmere drøftelse. Dér, hvor det drejer sig om bopælsændring, finder jeg at den enkelte burde være frit stillet og altså ikke behøve at modtage anvist arbejde.

I det hele taget finder vi, at den kritik, som har været rejst mod arbejdsformidlingen, i mange henseender har været berettiget, og at arbejdsformidlingens arbejde bør ske i nøje samklang med de faglige organisationer, hvis medlemmer skal nyde godt af dette arbejde. Derfor kunne vi ønske os en langt større indflydelse på arbejdsformidlingen fra fagbevægelsens side. Jeg tror, at meget store kredse i fagbevægelsen var utilfredse med, at man i sin tid løftede arbejdsformidlingen ud af arbejdsløsheds-kassernes og organisationernes regie og over i det offentlige regie. Det har afstedkommet megen bitterhed rundt omkring, og jeg tror, at mange bestræbelser burde udfoldes for at få løst disse problemer.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Må jeg først sige tak for den tilslutning, der er givet; den er da heldigvis givet på de allerfleste punkter i lovforslaget, selv om der naturligvis, hvilket ikke undrer, kan være kritiske bemærkninger om forskellige af de spørgsmål, som er taget med i forslaget.

Hr. Simonsen var skeptisk vedrørende understøttelsen under konflikter, altså de bedre regler, som der nu bliver tale om. Hr. Robert Christensen og hr. Elmholt var også inde på det, og hr. Elmholt rejste det meget relevante spørgsmål, hvordan de nu værende regler står til ILO-konventionen